

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2022 *** ROČNÍK XXIII. *** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Psaní je jako forma modlitby.

Franz Kafka

**Václav FRANC
KOST**

**Odoláváš
mým nájezdům**

**Svůdná hradba
těla**

**Vylámu si na tobě
všechny
sliby**

VZPOMÍNKA NA JANU HOFMANOVOU

Nám zakládajícím členům jičínského literárního kroužku nemusím Janu Hofmanovou představovat. Patřila též k zakládajícím členům a dlouhá léta v kroužku aktivně pracovala.

V pondělí 22.dubna uplyne dvacet let od chvíle, kdy nás navždycky ve věku 65 let opustila. Čas je neúprosný. Ani se mi nechce věřit, že je to již tak dlouho.

Jana Hofmanová byla profesí učitelka na střední průmyslové škole v Jičíně, kronikářka

města, obdivovatelka kultury, autorka především literatury faktu.

Vzpomínám si, jakou měla radost, když na Šrámkově Sobotce přebírala 1.cenu za svoji studii „Literárně historický průvodce městem Jičínem.“ Častokrát jsem z něj citoval v Kobře nebo ČAJi.

Tenkrát jsme zjistili, že autobus ráno z Jičína do Sobotky nejede, protože jezdí jen v době školního vyučování, a tak jsme jeli taxíkem, ale Jana Hofmanová si nemohla nechat ujít svůj oprávněný úspěch. Vidíte, co člověku zůstane v paměti.

Spolupracovala s regionálním tiskem, její práce vyšla v tehdejším týdeníku Český ráj, ale psala i další články, recenze a eseje především o kultuře a historii města.

Na Šrámkově Sobotce získala celou řadu ocenění (2. cena J. B. Foerster a Jičín, 1. cena Irma Geisslová, 1. cena Jezuité a Jičín). Podílela se na našich almanaších Pod Valdickou branou (1994, kratší prózy), Kroky a klopýtání (1994, kratší prózy) a Mýma očima (1997, ukázka z práce o Irmě Geisslové).

Stále na Janu vzpomínáme!

Václav

JANA HOFMANOVÁ
Cést la vie aneb Takový je život (úryvek z povídky)

Jde školní chodbou, uvězněná ve svém žalu, nevidí, neslyší - vtom cítí přátelskou ruku na svém rameni: "Hani, takhle přece nemůžeš do třídy!

Pojď na chvíli ke mně, uděláme si kávu, pojď!" Jde poslušně za ním., šly by snad v této chvíli s kýmkoli, kdo je k ní soucitný a laskavý - ä v kabinetě se rozbrečí nanovo. "Ublížil mi, mně i dětem, i když jsou už velké, tohle se přece nedělá, a za co? Proč? Co si slibuje od té druhé? V manželství romantická láska přece vždycky po čase vyprchá, ale jsou i jiné hodnoty, které dva lidi životně spojují ..." Ale horká káva a chápající kolega přece jen udělají své, postupně se ztišuje, uklidňuje ...

"Hanko, jsi bezvadná ženská, já mít takovou, jako jsi Ty, měl bych ji rád, a napořád! Škoda, nebýt ženatý, vzal bych si tě třeba hned!"

Vzhlédla překvapeně, když navíc ucítila jeho ruku kolem svých ramen, ale nebránila se. Bylo to příjemné, položit bolavou, utýranou hlavu na jeho hrud' a cítit tam teplé tlukoucí srdce, něžná a láskyplná slova. Už jí je dlouho nikdo neříkal. Den skončila ve škole jakž takž, ani vlastně neví jak, ale vyučování ten den bylo přece jen u konce.

ČAJ č. 187 – NÁVRATY

Hostem dubnového ČAJe je kniha sedmnácti autorek a autorů inspirovaná verši Františka Halase „Kdyby mi jen oči pro pláč zbyly, já se tam vrátím, já se tam i poslepu vrátím.“ Každý zpracoval téma svým originálním způsobem, takže najdete příběhy veselé i smutné, s nostalgií či filosofickým přesahem, dokonce i psané americkou češtinou. Mezi autory najdete známá jména (například Iva Tajovská, Lubomír Macháček, Jan Řehounek atd.), ale i dvě debutující autorky, Lucii Martínkovou a Marcelu Bezroukovou.

V neposlední řadě připomínám, že se povídkové knížky s podtitulem „Česká povídka 2022“ zúčastnili nejenom autoři z Jičína (Ilona Pluhařová, Pavel Velešovský), ale prakticky ze všech

koutů české republiky, takže je to výběr vsutku reprezentativní.

Pro přehlednost uvedu všechny v abecedním pořadí: Marcela BEZROUKOVÁ, Eva ČERNOŠOVÁ, Václav FRANC, Václav KŇOUREK, Eliška KOPPOVÁ, Jan LIPŠANSKÝ, Lubomír MACHÁČEK Lucie MARTÍNKOVÁ, Veronika MIŠKAŘÍKOVÁ, Jiří Wilson NĚMEC, Ilona PLUHAŘOVÁ, Miroslav REZEK, Jan ŘEHOUNEK, Jiří ŠANDERA, Iva TAJOVSKÁ, František TYLŠAR a Pavel VELEŠOVSKÝ.

Rozhovor poskytl jeden z autorů „Návratů“ Václav Kňourek. Přiznal se, že se vrací nejraději domů k manželce a synům. A proč tolik zdravotníků píše? Pro Václava Kňourka je „psaní něco mezi koníčkem a relaxací. Je to ušlechtilá, a bohužel nikterak častá forma nočního rozjímání, hledání otázek a odpovědí a vytváření nových světů.“ Regionální autory zastupuje Pavel Velešovský aktuální povídkou „Velikonoční.“ Václav

ŘEHEČSKÁ SLEPICE ODLOŽENA

Chtěl bych poděkovat všem, kteří přispěli do sborníku „Můj život se slepicí (Řehečskou)“ a zároveň oznámit, že letošní plánované vyhlášení v sobotu 23.dubna 2022 jsme po dlouhých úvahách nakonec přesunuli na srpnový termín. Je nám to moc líto. Společně s paní ředitelkou Knihovny Václava Čtvrka v Jičíně Janou Benešovou si myslíme, že situace kolem covidu, i přes rušení opatření, není stále ideální. Navíc nás v posledních dnech znepokojují události na Ukrajině. Sam se přiznám, že nemám příliš náladu na „dělání legrace.“

Proto jsme se rozhodli, že pokud bude situace lepší, zakončíme ten letošní nesoutěžní 21.ročník společným setkáním v létě 27.srpna 2022 v rámci programu jarmarku na zahradě jičínské knihovny, kde bychom představili sborník a zároveň pokřtili knihu „Návraty.“ Chceme v pořádání Řehečské slepice pokračovat. Pracujeme na propozicích 22.ročníku, tentokrát opět soutěžního. Jako téma navrhujeme „Slepice – nejlepší přítel člověka.“ Soutěžní práce v poezii by byly o zvířatech a v próze o veselých historkách s domácími mazlíčky. Zachovejte nám přízeň v nepříznivých časech a

společně věrme, že v roce 2023 se vrátíme k normálu. Přeji Vám hodně zdraví, pohody, inspirace do další tvorby a pokud to bude jen trochu možné, rád se s Vámi všemi opět sejdu, ať již v srpnu 2022 nebo v dubnu 2023 (plánováno 15.dubna 2023).

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...
Petra Dvořáková – Chirurg
Host, 2019

Román z nemocničního prostředí, jehož hrdinou je MUDr. Hynek Grábl. Pracuje na chirurgické oddělení v příhraniční nemocnici, neboť z pražské kliniky musel odejít kvůli problému s alkoholem. Ve vztahu s manželkou Markétou dávno opadly všechny city, a tak žijí spíš vedle sebe. Navíc narůstají problémy s dospívajícími dětmi, hlavně pubertálním synem. Když k tomu přidáme ještě vztah s milenkou Andreou a návrat k pití, má doktor Grábl o problémy postaráno.

V běžné každodenní operační rutině a ambulantní práci se vyskytují komplikovanější případy, o nichž hlavní hrdina přemítá. Možná tady se mi příběh zdá nejzajímavější.

Zatímco v líčení záletů kniha sklouzává k tradičnímu klišé vztahů mezi lékaři a sestrami.

V práci se chystají změny, ale nakonec mají jeden háček. Jak se Hynek zachová? Vstoupí do konfliktu s primářem, který ví o Hynkových problémech s alkoholem? A k tomu všemu mu umírá otec.

Příběh není nijak originální, ale je to solidně vystavěná kniha, má napětí a nakonec nedospěje k nějakému happy endu, čehož jsem se trochu obával.

Jestliže mám srovnávat s autorčinou knihou „Dědina,“ kterou jsem nedávno četl, tak v případě „Chirurga“ nesdílím nadšení jako u historek z moravské vesnice.

Václav

ALMANACH „POD VALDICKOU BRANOU“ - 30 LET

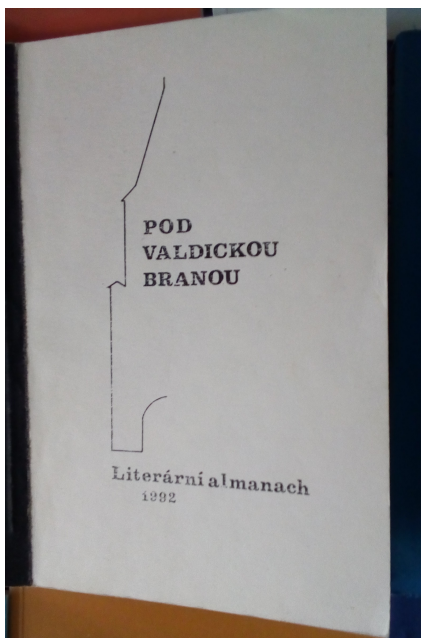
Před třiceti lety vznikal první almanach Literárního kroužku při Okresní knihovně v Jičíně. Neuvěřitelné, ale již tři desetiletí uběhly od chvil, kdy jsme na schůzkách nedočkavě hodnotili tvorbu, abychom pak zvědavě dotvářeli obsah první vlašťovky společné práce.

Vzpomínám si, že první s nápadem na společný almanach přišel Pavel Zeman na jedné ze schůzek. Neměli jsme peníze, ale měli nadšení a touhu dokázat to. Sehnali jsme desítku drobných sponzorů, Obrázek do almanachu poskytl Zdeněk Šindlar a už si ani nepamatuji, kdo přepisoval text sborníku na psacích stroji. Opravdu ten

první byl ještě napsaný na psacích stroji a na cyklostylu nakopírováno 100 výtisků. Pamatuji se, jak jsme na schůzce „snášeli“ jednotlivé listy, abychom dali almanachu konečnou podobu. Jednoduchou vazbu (svorky a přelepení páskou) udělali v jičínské vazárně (pamatuji, že sídlila proti městským lázním). Ale už to možná přesně nepamatuji. Víím, že jednoduché logo Valdické brány mi porazil pan Arnošt Kořínek v propagaci Silničních strojů a zařízení v Nové Pace.

Do almanachu přispěla třináctka autorů: Martin Tůma, Vlad'ka Matějková, Václav Franc, Pavel Zeman, Dana Zemanová, Zlata Zákoutská, Nad'a Baliharová, Kateřina Baliharová, Jana Hofmanová (napsala i úvodní slovo) Miroslav Harcuba, Bohumír Procházka a dvojice externích spolupracovníků Milada Zubatá a Vladimír Krátký.

Když dnes беру do rukou náš první almanach mám stále zvláštní

pocit. Já vím, je ošumělý, písmo trochu vybledlé, ale je to náš svědek, že i v dobách počátků jsme dokázali táhnout za jeden provaz.

Rok 1992 se tak stal rokem práce na almanachu a my jsme při tom zjišťovali, jakou starost obnáší získat dobré texty, opravit je, přepsat, vytisknout a svázat. Literární almanach číslo jedna Pod Valdickou branou spatřil světlo světa koncem roku 1992 a byl oficiálně uveden v K-klubu v Jičíně mladými umělci hereckého sdružení pod vedením Martina Zajíčka 20. ledna 1993.

Jsem rád, že jsem mohl být přítom!

Václav

LITERÁRNÍ VÝZVA

Zdravíme všechny milovníky literatury a pisálky! Ač jsme to sami nečekali, Šuplík se znovu probouzí, tentokrát v trochu jiné podobě: rozhodli jsme se využít platformy Šuplíku a podpořit festival Jinčín! → O CO JDE?

Pokud jste zdejší, pravděpodobně už jste už o Jinčím činu slyšeli. Jedná se o jičínský festival, který se zaměřuje na různá společenská témata a skrz rozmanitý program je představuje a zkoumá. V minulých ročnících propojoval témata i fyzicky - festival se konal na vlakovém nádraží, na sídlištích, ve vnitroblocích a zahrádkách, jejich program jste mohli nalézt i na louce u Šibeňáku či v kostele na Novém Městě. Letos se festival znovu koná v bývalém nákladovém nádraží a tématem je ÚNAVA. 21. - 23.7. Vás čekají přednášky, promítání, autorská čtení, koncerty a mnoho dalšího. Šuplík se rozhodl vypomoci i drobnou výzdobou a k tomu nám můžete dopomoci VY: → PODMÍNKY:

V rozsáhlých prostorech nákladového nádraží budou vyvěšena literární díla. · Téma: ÚNAVA

· Forma: volná (proza, poezie, drama, esej, úvaha, glosa...)

· Rozsah: - poezie: max 5 básní

- ostatní: max 2 normostrany (v krajním případě 3)

· **Termín: do 30.6.2022**

Práce zasílejte na e-mail: literatura-jicin@email.cz. Můžete zasílat podepsaná i anonymně. Těšíme se na Vaše díla!

Vzpomínka na almanachy literárního spolku později LiSu
při jičínské knihovně.

Foto Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 23. Číslo 4. Duben 2022.

(3.dubna 2022)

ikobra.rehec.cz